

РЕШЕНИЕ

№ 3486

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1887** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица] чрез адв. М. Т. със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 12 срещу Решение №ПИ-31/10.02.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалба срещу отказ за връщане на парична гаранция в размер на 300 007,40лв, обективиран в писмо изх.№ 70-00-31 #1/17.01.2022г. на главен публичен изпълнител към дирекция „Събиране“ ТД на НАП С..

По същество, от съдържанието на подадената жалба следва извода за три, самостоятелно формирани възражения, а именно: немотивираност на решението; възражение за нарушение на чл.177 от АПК поради несъобразяване с потановено Решение №6489/08.11.2021г. на АССГ, постановено по а.д. 7405/21г. и несъобразяване с новонастъпило обстоятелство, съгласно постановено Решение №386/24.01.22г. Заявява, че отметникът не доказва наличие на валидно основание за задържане на предоставената от жалбоподателя сума, представляваща парична гаранция и счита за неотнормирани фактите и обстоятелствата относно хода на ревизионното производство. Иска съдът да отмени процесното решение и да разпореди връщане на паричната гаранция на дружеството поради отпаднало основание за нейното предоставяне, ведно със законната лихва.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и представлява, постъпила е молба от процесуалния представител, с която поддържа изцяло подадената жалба. Иска се присъждане на сторените в производството разноски по списък по чл.80 от ГПК.

Ответната страна - директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрисконсулт И. Й., в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР №Р-22221521003432-020-001/16.06.21г. на осн. Чл.112 и чл.113 от ДОПК е възложено извършване ревизия на [фирма] за задължения по ЗКПО с период 01.01.20-31.12.20 и по ЗДДС с период 01.01.20-31.05.21г.

С Постановление изх.№С210022-023-0001736/18.06.21г. е наложена обезпечителна мярка запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в: 1. О. за сумата от 107 467лв и 2. Ю. България АД за сумата 107 467 лв. Същото е издадено по мотивирано искане от 18.06.21г. от орган по приходите – ръководителя на екип, извършващ ревизията.

С Постановление изх.№С210022-023-0001801/24.06.21г. е наложена обезпечителна мярка запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми , предоставени за доверително управление, находящи се в: 1. О. за сумата от 192 540,40лв. и 2. Ю. България АД за сумата от 192 50,40лв. Същото е издадено по мотивирано искане от 23.06.21г. от орган по приходите – ръководителя на екип, извършващ ревизията за дообезпечаване на дълга заради увеличен размер предполагаеми задължения 300 007,41лв.

Издадена е ЗИЗВР №Р-22221521003432-020-002/20.07.21г. на осн. чл.112, ал.2, т.1 и чл.113, ал.3 ДОПК.

С оглед наложените предварителни обезпечителни мерки с Постановления от 18.06.21г. и от 24.06.21г. [фирма] прави искане с вх.№ С210022-000-0344121 от 28.07.21г. за разрешение да се преведе по сметка на ТД на НАП С. за парични гаранции, налични суми в заפורираните банкови сметки в размер 300 07.41лв.

По искането Главният публичен изпълнител се произнася с Разпореждане № С210022-000-0344121/28.07.21г. за временно разрешение за неотложни плащания на осн. чл.229, ал.1 от ДОПК. Със същото искането на лицето е удовлетворено, като сумата от 300 007,40лв, представляваща парична гаранция на осн. чл.199, ал.2 от ДОПК е постъпила по сметка на НАП.

Предвид обезпечаването с пари на предполагаемото задължение, с Постановление изх.№ С210022-024-0024851/05.08.21г. са отменени обезпечителните мерки, наложени с постановленията от 18.06.21г. и от 24.06.21г.

Ревизионното производство към момента не е приключило, издадена е Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221521003432-020-005/22.11.21г., а в съдебно заседание е приобщена към доказателствения материал и Заповед за изменение на ЗВР №№Р-22221521003432-020-006/22.03.22г., издадена на осн. чл.112, ал.2, т.1, чл.113, ал.3 и чл.114, ал.4 от ДОПК за задължение по ЗКПО за период 01.01.20-31.12.20 г. и по ЗДДС за период 01.01.20-31.05.21г., като е определен срок за завършване на ревизията до 22.07.22г.

Срещу постановлението от 18.06.21г. по административен ред е подадена жалба, която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение № ПО-69/01.07.21г. Същото е обжалвано по съдебен ред, образувано е а.д. №7405/21г.,

по което съдът се е произнесъл с Решение №6489/08.11.21г., като е отменил Решението на директора на ТД на НАП – С. и постановлението от 18.06.21г., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки.

Срещу постановлението от 24.06.21г. по административен ред е подадена жалба, която е оставена без уважение от директора на ТП на НАП С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение №ПО-75/15.07.21г. Същото е обжалвано по съдебен ред, образувано е а.д. №7486/21г., по което съдът се е произнесъл с Решение №386/24.01.2022г., като е отменил Решението на директора на ТД на НАП – С. и постановлението от 24.06.21г., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки.

При така установените факти, настоящият състав съобрази следното:

По силата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК, като съгласно ал. 2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Така, в рамките на служебната проверка, настоящият състав приема, че жалбата е депозирана срещу подлежащ на обжалване акт, от активно легитимирано лице, в съответствие с правилата за родова и местна подсъдност и в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспореното решение е проведено по реда на чл. 267 от ДОПК от материално компетентен орган по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ДОПК, като завършва с процесния обжалван акт съгласно чл. 267, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Същият е постановен в изискуемата писмена форма.

В този смисъл и при служебно извършената проверка съдът приема, че оспореното решение представлява валиден административен акт, издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му в закона правомощия, като съгласно чл. 266 от ДОПК, при спазване на задължителното производство по обжалване по административен ред на отказа на Публичния Изпълнител при ТД на НАП С., да възстанови част от предоставена гаранция на осн. чл. 199, ал.2 от ДОПК. Актът съдържа необходимите, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, реквизити.

Не е спорно по делото, че има започнало и неприключило ревизионно производство, имало е наложени обезпечителни мерки върху банкови сметки, поискана е замяна в условията на чл. 199, ал.2 от ДОПК, като е предоставено обезпечение в пари, преведени по желание на оспорващия в специална сметка, като с постановление изх.№ С210022-024-0024851/05.08.21г. по чл.208, ал.1 от ДОПК вр. Чл. 199, ал.4 от ДОПК публичният изпълнител в ТД на НАП е отменил запора, наложен с постановлението за налагане предварителни обезпечителни мерки от 18.06.21г. и постановлението за налагане предварителни обезпечителни мерки от 24.06.21г. по отношение сметките на дружеството в търговските банки О. и Ю. И Еф Д. България АД.

Предмет на спора е дали предоставената в условията на чл.199, ал.2 от ДОПК парична гаранция подлежи на връщане поради отмяна на част/изцяло от наложените предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК от компетентния съд, а преди това и служебно отменени с Постановление за отмяна от 05.08.2021г.

включително и поради изтичане на срока на тяхното действие.

В жалбата се твърди, че административният орган не се е съобразил с Решение №6489/08.11.21г. на АССГ, постановено по адм.д. 7405/21г., с което е отменено решението на Директора на ТД на НАП С. и постановлението от 18.06.21г., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 от ДОПК, както и с новонастъпилото обстоятелство – постановяване на Решение №386/24.01.22г. на АССГ, постановено по адм.д. 7486/21г., с което е отменено решението на Директора на ТД на НАП С. и постановлението от 24.06.21г., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 от ДОПК. Не е налице нарушение на чл.177, ал.1 от АПК, законодателят е извел, че решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. И двете постановления по чл.121 от ДОПК от 18.06.21г. и от 24.06.21г. са отменени служебно с Постановление изх.№С210022-023-00001736/18.06.21г. Същото предхожда постановяването на решенията от съда, следователно чрез произнасянето на съда в горесцитираните съдебни актове се е сигнално до отмяна на вече отменени актове. Предвид горното настоящият съдебен състав приема, че не е налице нарушение на чл. 177, ал.1 от АПК, тъй като целените от оспорващия правни поледици са настъпили със служебната отмяна на постановленията за налагане предварителна обезпечителна мярка. Следва да се обърне внимание на обстоятелството, че производствата са били по реда на чл.197, ал.2-4 от ДОПК, като липсата на мотиви за налагане на обезпечителна мярка в посочения размер е довело до заключението за противоречие на мярката с основния принцип – съразмерност по чл.6 от АПК, а не и наличие на липса на необходимост от обезпечение на предполагаемите задължения. В случая обаче се установи, че и двете постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки са служебно отменени още преди това да бъде сторено от съда на 18.06.21г. Поради това и некомендирането в Решение №ПИ-31 от 10.02.22г. на Директора на ТД на НАП С. на Решение №386/24.01.22г. на АССГ не води до заключение за незаконосъобразност на оспорения понастоящем административен акт поради несъобразяване с новонастъпило обстоятелство.

Внесената парична гаранция не представлява наложена обезпечителна мярка по чл.121 от ДОПК от публичен изпълнител, а съобразно чл. 199, ал.2 от ДОПК оспорващият доброволно се е възползвал от възможността да замени наложеното с Постановление от 18.06.21г. и с Постановление от 24.06.21г. обезпечение с пари по сметка на публичния изпълнител, т.е. обезпечава ревизионното производство, което не е приключило. Съобразно нормата на чл.121, ал.4 от ДОПК когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. В случая се установи, че липсват действащи наложени мерки, предвид това е невъзможно да изтече и техният срок. Видно от постановлението от 05.08.21г. обезпечителните мерки са отменени служебно преди изтичането на законоопределения 4-месечен срок. Действието е извършено от публичния изпълнител поради искане на замяна, установена в чл. 199, ал.2 от ДОПК, а не поради изтичане на срок, или обявяването им за незаконосъобразни. От издадената заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221521003432-020-006/22.03.2022г. на осн. чл.122, ал.2, т.1, чл.113, ал.3 и чл.114, ал.4 от ДОП се установява, че ревизията следва да завърши до 22.07.22г.,

като нуждата от обезпечение не е отпаднала. Ревизионното производство не е приключило с издаден ревизионен акт и не са ангажирани оказателства за налични данни за промяна на размера на предполагаемото задължение.

Също така в ДОПК няма регламентиран ред за връщане доброволно преведена парична гаранция, предоставена от оспорващия при искане за замяна подадено съгласно чл.199, ал.2 от ДОПК. Предоставената сума от 300 007.40лв. не е обезпечителна мярка, наложена от публичен изпълнител, за която да е предвиден ред за обжалване или служебна отмяна при настъпване на определени обстоятелства, регламентиращи в ДОПК., поради което съобразно §2 от ДР на ДОПК намират приложение разпоредбите на АПК и ГПК. Съдът приема, че възможността за освобождаване на внесена парична гаранция в обезпечително производство е разписана в разпоредбата на чл.403, ал.2 от ГПК при условията на чл.403, ал.1 от същия кодекс. Доколкото към момента ревизионното производство не е приключило, сумата, която е представена от оспорващия за обезпечение на предполагаемите задължения до приключването му не следва да бъде възстановявана, в какъвто смисъл е и ТР №6/2014 от 23.10.2015г. на ВКС. Правилно административният орган е отчел, че паричната гаранция ще подлежи на връщане ако не бъдат установени задължения или същите са по-малко от предполагаемия размер, или подлежат на усвояване за установените задължения с издадения ревизионен акт, тъй като неговото обжалване не спира изпълнението му, освен ако няма изрично произнасяне по този въпрос.

Не се споделят от настоящия състав аргументите за немотивираност на процесното решение на Директора на ТД на НАП С.. Наведеният довод, че едва на 5стр. са изложени мотивите на решаващия орган за оставяне жалбата без уважение не води до липсата им. Същите са относими към установената фактическа обстановка и обосновават взетото решение на Директора на ТД на НАП С..

С оглед гореизложеното, и като установи, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с приложимия материален и процесуален закон, настоящият състав счита процесната жалба за неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

С оглед изхода от спора и изрично заявеното в тази връзка искане от пълномощника на ответника за заплащане на разноски, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение за осъщественото по делото процесуално представителство от юрисконсулт, в размер на 100 лв. съобразно разпоредбата на § 2 ДР ДОПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Поради това и на основание чл.268 ал.2 ДОПК, Административен съд София- град, Трето отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник адв. М. Т. срещу Решение № ПИ-31/10.02.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Отказ за връщане на парична гаранция в размер на 300 007,40лв, обективизиран в Писмо изх.№ 70-00-31#1/17.01.2022г., издаден от Р. Я.-Г.- главен публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско
възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: